U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Milana Podhrázkého a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobkyně: **H. M.**, zastoupené Mgr. Pavlem Maršálkem, advokátem se sídlem Vrchlického 802/46, Liberec, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,** se sídlem nám Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 9. 2016, čj. MV-52148-3/SO-2014, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 31. 7. 2018, čj. 15 A 189/2016-38,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jejího zástupce Mgr. Pavla Maršálka, advokáta se sídlem Vrchlického 802/46, Liberec, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla do jeho datové schránky dne 6. 9. 2018 dodána kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“ ′) z téhož dne proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti výše specifikovanému rozhodnutí žalované. Žalovaná tímto rozhodnutím zamítla odvolání stěžovatelky proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 12. 3. 2014, čj. OAM – 56470-15/DP-2013, kterým nebyla stěžovatelce prodloužena platnost povolení k dlouhodobému pobytu, a toto rozhodnutí potvrdila.

[2] Před posouzením věci samé se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou splnění zákonem stanovených podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Jednou z podmínek je i požadavek na včasné podání kasační stížnosti.

[3] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

[4] Jak Nejvyšší správní soud zjistil z doručenky připojené k č. l. 41 spisu krajského soudu, nebyla stěžovatelka při doručování napadeného rozsudku zastižena, daná byla zásilka uložena, dne 8. 8. 2018 připravena k vyzvednutí a stěžovatelce byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedla. Protože tak stěžovatelka neučinila, byl jí dle doručenky rozsudek vložen do schránky dne 23. 8. 2018 Napadený rozsudek obsahoval poučení o možnosti podat proti němu kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení a podle vyznačené doložky nabyl právní moci dne 19. 8. 2018.

[5] Stěžovatelka v kasační stížnosti mimo jiné uvedla, že napadený rozsudek jí byl doručen až dne 23. 8. 2018. Nejvyšší správní soud ji proto vyzval, aby se vyjádřila ke zjištěním plynoucím z citované doručenky. K tomu stěžovatelka soudu sdělila, že napadený rozsudek jí byl skutečně doručen až 23. 8. 2018 a o uložení zásilky ani výzvě k vyzvednutí nebyla vyrozuměna. Poštovní schránku má řádně označenou, nicméně v domě občas dochází k vykrádání schránek neznámou osobou. Fikce doručení uplynutím úložní lhůty u ní nemohla nastat, protože jde o závadu v doručení (nebyla umístěna výzva k vyzvednutí zásilky s poučením o následcích nepřevzetí písemnosti). Stěžovatelka u České pošty reklamovala mimo jiné i doručení předmětné zásilky, příslušná doručovatelka si však nebyla schopna vzpomenout, zda doručovala výzvu k vyzvednutí zásilky nebo na jakoukoliv konkrétní okolnost. Stěžovatelka je proto přesvědčena, že dnem doručení napadeného rozsudku je den, kdy byla zásilka vhozena do její schránky. K tomu stěžovatelka připojila dopis České pošty ze dne 18. 9. 2018, zn. ČP CI/122898/2018/PDÚSSČ, z něhož se mimo jiné výslovně podává, že *„uvedená doporučená zásilka ... došla dne 8. 8. 2018 a téhož dne byla doručována a po neúspěšném pokusu o doručení byla oznámena a předána k uložení na ukládací poštu.... Zásilka nebyla v úložní době vyzvednuta, a proto byla po jejím ukončení zaslána ... k dodání vložením do domovní schránky adresáta.... Zainteresovaná listovní doručovatelka si na konkrétní způsob dodání předmětné zásilky vzhledem k množství doručovaných zásilek a odstupu času nevzpomíná.“*

[6] Počítání lhůty pro podání kasační stížnosti se řídí § 40 odst. 1 s. ř. s., dle kterého *[l]hůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.* Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. přitom končí lhůta určená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

[7] Na doručování v soudním řízení správním se v souladu s § 42 odst. 5 s. ř. s. dále použije i zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“). Jak plyne z § 49 tohoto zákona (dopadajícího na doručování písemností do vlastních rukou) „[n]*ezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, písemnost uloží a adresátu zanechá vhodným způsobem písemnou výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Nelze-li zanechat výzvu v místě doručování, vrátí doručující orgán písemnost odesílajícímu soudu a uvede, ve který den nebyl adresát zastižen. Odesílající soud vyvěsí na úřední desce výzvu k vyzvednutí písemnosti u soudu*“ (odst. 2), přičemž „[n]*evyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí*

vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu“ (odst. 4).

[8] Stěžovatelka vychází v dané věci z toho, že napadený rozsudek krajského soudu jí byl doručen až dne 23. 8. 2018 (tedy vhozením zásilky do schránky) a poukazuje v této souvislosti na vady při doručování. K tomu je nicméně Nejvyšší správní soud nucen uvést, že případná pochybení při doručování zde plynou pouze z tvrzení stěžovatelky, která je nikterak nekonkretizuje (tím spíše ani nedokládá) a pouze v obecné rovině poukazuje na občasné vykrádání schránek neznámou osobou, resp. na neumístění výzvy k vyzvednutí písemnosti. Nejvyšší správní soud si je vědom obtížné situace stěžovatelky, pokud jde o případné doložení toho, že v jejím případě skutečně nebyla zanechána výzva ve smyslu § 49 odst. 2 o. s. ř. V tomto ohledu nicméně nelze přehlédnout, že doručenka, jež je součástí spisu krajského soudu, obsahuje všechny požadované náležitosti a ani z vyjádření České pošty doloženého stěžovatelkou neplynou pochybnosti ohledně průběhu doručování dané písemnosti. Jinak řečeno, stěžovatelka v dané věci nepředestřela „*jiné srovnatelně pravděpodobné verze reality*“ oproti údajům na doručence, které by ve smyslu judikatury Nejvyššího správního soudu byly s to zpochybnit doručení sporné zásilky stěžovatelce fikcí dle § 49 odst. 4 o. s. ř. (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2006, č. j. 2 Afs 158/2005-82). Ve vztahu k doručování soudních písemností je potom nutno poukázat i na výslovnou právní úpravu, podle níž „[d]*oručenka je veřejnou listinou. Není-li prokázán opak, považují se údaje uvedené na doručence za pravdivé*“ (§ 50f odst. 3 o. s. ř.).

[9] S ohledem na výše uvedené tedy soud při určování lhůty pro podání kasační stížnosti vycházel z údajů plynoucích z doručenky založené ve spise krajského soudu. Jak již bylo výše opakovaně zmíněno, zásilka obsahující napadený rozsudek byla připravena k vyzvednutí dne 8. 8. 2018, a k doručení dané zásilky tedy došlo ve smyslu § 49 odst. 4 s. ř. s. v pondělí 20. 8. 2018 (konec 10 denní lhůty připadl na sobotu). Konec lhůty dvou týdnů pro podání kasační stížnosti dle § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty (20. 8. 2018), tj. na pondělí 3. 9. 2018. Tento den byl také posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti, tj. pro její předání soudu nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

[10] Kasační stížnost však byla v dané věci odeslána datovou zprávou zástupce stěžovatelky až dne 6. 9. 2018 a téhož dne byla dodána do datové schránky Nejvyššího správního soudu (uvedeným dnem je ostatně samotná kasační stížnost i datována). S ohledem na výše uvedené je proto nutno dospět k závěru, že za daných okolností je kasační stížnost opožděná, a proto ji Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl. K výše uvedenému lze ještě dodat, že pokud stěžovatelka byla od 23. 8. 2018 (jak sama tvrdí) seznámena s rozhodnutím krajského soudu, měla dostatečný časový prostor k tomu, aby v souladu s řádným poučením brojila proti jeho rozsudku (byť třeba blanketní) kasační stížností.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-

li kasační stížnost odmítnuta. Vzhledem k odmítnutí kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku.

[12] Stěžovatelka za kasační stížnost zaplatila soudní poplatek ve výši 5 000 Kč. Jelikož byla kasační stížnost odmítnuta, aniž by jejímu odmítnutí předcházelo jednání, Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení tohoto soudního poplatku dle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Třicetidenní lhůta k vrácení tohoto poplatku vychází z § 10a odst. 1 stejného zákona.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 17. října 2018

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu